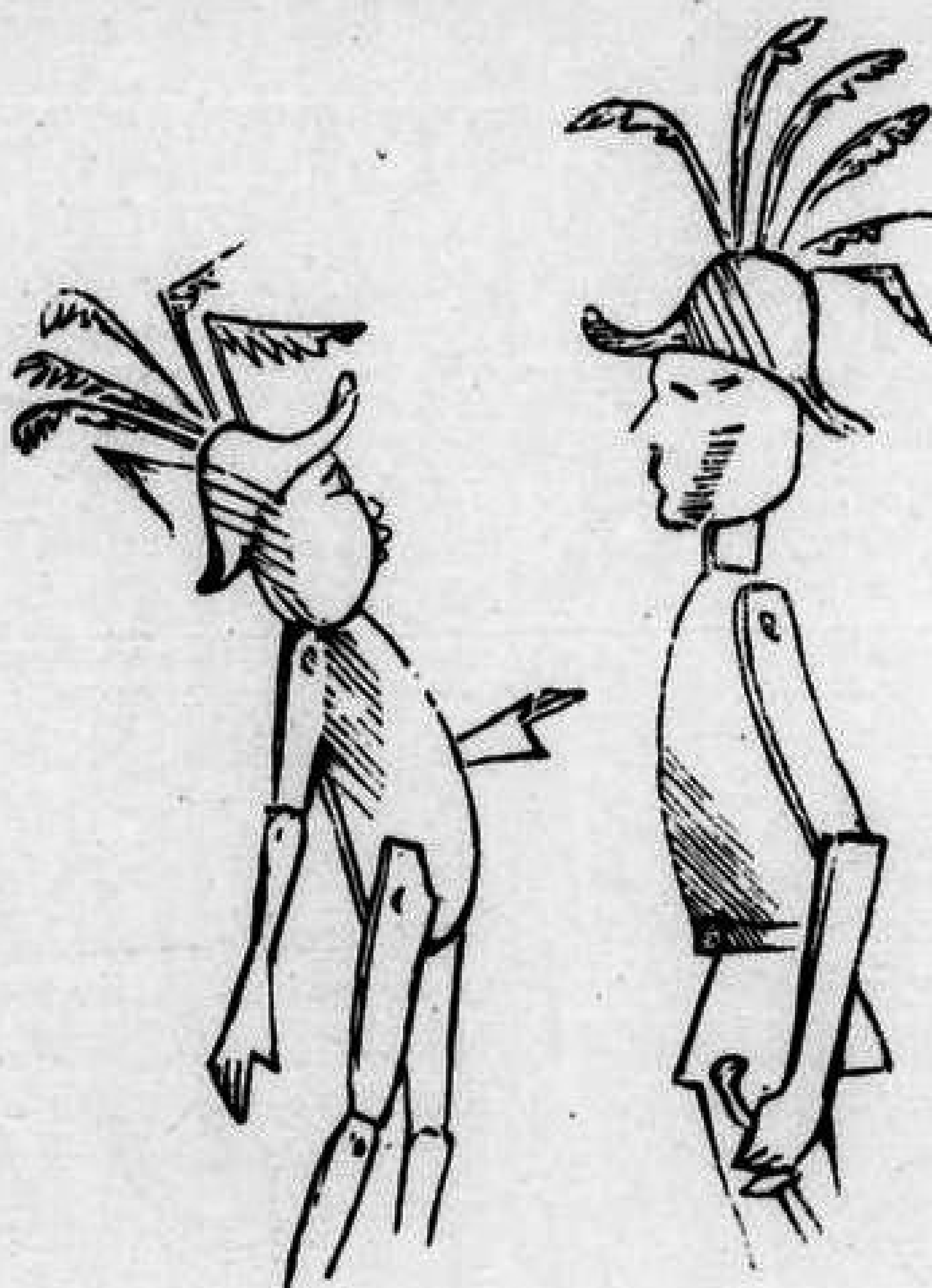

Φασουλής εις τὸν Μαρτίνη
νῶμας σοβαρὰς προτείνει.

Φ.—Νομίζω πῶς μὰς ἤλθατε καὶ πέρσυ...
Μ.— Ὑποθέτω...
Φ.—Καὶ δὲν μ' ἀναγνωρίζετε;...
Μ.— Ὡ καὶρο Φασουλέτο!
Ἔτσι θαρρεῖς πῶς λησμονῶ τὴν παλαιὰ φίλιν;
Φ.—Καὶ πότε ἀριθάρατε ἀπὸ τὴν Ἰταλία;
Μ.—Θὰ ἦναι μέραι δώδεκα θερρῶ...
Φ.— Ἐ κόμε στάτε;
Μ.—Πολὺ καλὰ, βρὲ Φασουλῇ...
Φ.— (Μωρὲ νὰ μὲ θυμάται!)
Λίγε λοιπόν, βρὲ ἀδελφέ, τί γίνεσαι ὁ στόλος;
Μ.—Δὲν τὸν κυττᾷς; τριγύρω σου εἶν' ἀραγμένος ὅλος...
καὶ πρῶτον ὁ Δ ο υ ἱ λ ι ο ς, ποῦ μ' ἕνα του κανόνι
ἔχει ὁλόκληρο βουνὸ νὰ σοῦ τὸ κἀνὴ σκόνῃ...
κι' ὅταν θὰ ὀρῇ τὸν Δ α ν ὁ λ ο θὰ χάσῃς τὸ μῆχλό σου...
Φ.—Ξέρεις ἐδῶ τὴν ἔπαθε...
Μ.— Περὶὸς πάλι 'στὸ Θεό σου!
Φ.— Ὁ Μάνδαλος...
Μ.— Τὴν ἔπαθε;
Φ.— Ναυάγιον μεγάλον
Μ.—Μὰ ποῦ; παρλάτε ντουνκουε...
Φ.— Ἐστῶν ἐκλογῶν τὸν σάλον.
Ὁ ἱγιὸς σάλος ἐπνίξε 'στὴν Θήραν τὸν Βαλέτα.
Μ.—Εἶναι κι' αὐτὸς θωρακωτό;
Φ.— Εἶναι ἀπλῇ κορβέτα!
Ἐπειτα τὸν Κοντόσταυλο, μεγάλη κουρατσάτα,
καὶ τέλος πάντων, φίλε μου, μὰς ἔκαμε σαλάτα.
Γιὰ τὸν Σκουλούδη ἂν ρωτᾷς, πειρατικὸν σπουδαῖον,
ποῦ πέντε μελιούνια μὰς 'κόστισε καὶ πλέον,
αὐτὸς ἐπνίγη αὐτανδρὸς κοντὰ 'στὴν Κωποῖδα,
κι' ὁ Ψύλλας δὲν ἐγλύτωσε ἀπὸ τὴν καταγιῖδα.
Ὁ Καλλιγᾶς (τορπουλικὸν) ἐπνίγη 'στὴν Ἀθήνα,
καὶ τώρα δὲν μὰς ἔμεινε παρὰ ἡ Μ π ο υ μ π ο υ λ ῖ ν α.
Μ.—Μὰ πῶς λοιπόν; ὁ στόλος σας 'μετροῦσε τόσα πλεῖα;
Φ.—Βεβαίως ὀλιγώτερα ἀπὸ τὴν Ἰταλία,
ἀλλὰ κι' αὐτὴ ἡ δύναμις, ὡς βλέπεις, οὐκ ὀλίγη,
'στὰς τελευταῖας ἐκλογὰς. Μαρτίνη μου, ἐπνίγη.

Τώρα λοιπόν ἄς ἔλθωμε καὶ 'στὸ 'δικό σας στόλο...
Γιὰ πῆς μου ὅταν ρίχνετε κανένα πυροβόλο,
τί γίνεται;
Μ.— Γί γίνεται; ὁ κόσμος ἄνω κάτω.
Φ.—Καταλαμβάνω, δηλαδὴ ἀντίο ντὲλ πασσάτο!...
Μὰ δὲν μοῦ λέγεις, ποῦ 'μπορεῖ μὴ κανονικὰ νὰ φθάσῃ;
Μ.—'Μπορεῖ καὶ τὸν Λυκαβητὸ ἀκόμη νὰ περάσῃ.
Φ.—Φθάνει τὸ σπῆτι τοῦ Σουρῇ ἀπάνω 'στὴν Καστέλα;
Φ.—Φθάνει πολὺ μακρύτερα, βρὲ Φασουλῇ...
Φ.— Κὲ μπέλλα!
Ξίρετε ρίχνουμε κι' ἐμεῖς πολὺ συχνὰ κανόνια.
Μ.—Πόσων λιτρῶν;
Φ.— Μὴν τὰ ρωτᾷς, πολλὰ ναπολεόνια...
Καὶ τί ιδέαν ἔχετε γιὰ τὰ τορπιλοβόλα;
Μ.—Θαρρῶ δὲν εἶναι ἀχρηστὰ κι' ἐκεῖνα μὲς 'στὰ ὅλα.
Φ.—Ξέρεις πῶς ἔχομε κι' ἐμεῖς ἕνα σωρὸ τ ο ρ π ῖ λ λ α ς.
τοῦ Σόλωνος, τοῦ Γρέγουρα, κι' ἄλλας εὐπέπτους ὕλας.
Μ.—Καὶ κάνετε πειράματα;
Φ.— (Τί καθεται καὶ ψάλλει!)
Μιο φατέλο, γίνεται ἐξώδευσις μεγάλη...
Καὶ πόσο σας ἐκόστισε ὁ στόλος σας ὡς τώρα;
Μ.—Διακόσα μελιούνια...
Φ.— Ἀντίο Λιονώρα!...
Μ.—'Ακόμη περισσότερα 'στὸ μέλλον θὰ κοστίσῃ.
Φ.—Μὰ δὲν φρονεῖς ὀρθότερον μὲ 'μὰς νὰ συμμαχήσῃ;
ἰσὺς μὲ τὰ θωρακωτὰ κι' ἐμεῖς μὲ τὰς τορπίλλας
τί ξεφαντώσεις, Ναύαρχε, θὰ κάμνωμεν ποικίλας!
Μ.—Καὶ τώρα καὶ Φασουλῇ, 'μπορεῖς νὰ μὰς ἀφήσῃς,
γιατὶ μὰς παρασκότισες...
Φ.— Εὐχαριστῶ, ἐπίσης.
Μ.—'Εν τούτοις, ἰὰν αὐριο καὶ σεῖς ἐπιθυμῆτε,
'στὸ γεῦμα τὸ βασιλικὸν μαζί μας νὰ γευθῆτε.
Φ.—Δὲν εἶμαι ἀξίος ποσῶς τοσαύτης εὐτυχίας,
μὰ θάλθω νὰ 'μιλήσωμε περὶ τῆς συμμαχίας.
(Κι' ἐνῶ ἀπὸ τὸν Δ α ν ὁ λ ο ν κατέβαινε μὲ βίαν,
τοῦ ρίχνουν οἴφνης κινοναῖς...σαράντα παρὰ μίαν)